

*Cảm nhận sau chuyến đi Ngoại khoá do tổ Ngữ văn tổ chức tại Làng nghề
“Một thoáng Việt Nam” - Củ Chi vào Thứ Bảy, ngày 01/01/2025 của em
Đặng Phương Quỳnh lớp 12CV*

Thực ra ban đầu, tôi đến "Một thoáng Việt Nam" chỉ đơn thuần với mục đích giải tỏa căng thẳng sau kì thi kéo dài mà không dành nhiều kì vọng gì mấy cho nơi này. Và quả thật từ khi quyết định sẽ tham gia buổi ngoại khóa ở đây cho tới những giây phút lúc vừa đặt chân tới, tôi vẫn nghĩ nơi này cũng chỉ là một khu du lịch thông thường với những tiểu cảnh văn hóa được dựng lên để du khách chụp hình. Thế nhưng tới cuối cùng, “Một thoáng Việt Nam” mang lại cho tôi nhiều điều hơn tôi nghĩ. Điều làm tôi bất ngờ đầu tiên, nơi này không tấp nập, nhộn nhịp tiếng người như vô số điểm tham quan mà tôi từng đến. Sáng hôm đó, ngoài đoàn chúng tôi ra thì chẳng vị khách du lịch nào có chung điểm đến với chúng tôi cả. Hỏi ra mới biết, họ chỉ nhận đón mỗi chúng tôi. Có lẽ do bản thân tôi không thích những chốn đông người, nên “Một thoáng Việt Nam” đã tạo thiện cảm cho tôi ngay bởi điều ấy. (Bởi có lẽ nếu trong mắt chỉ toàn người là người, thì ta khó mà chú tâm được tới những thứ khác xung quanh.)

Trong buổi sáng, lần lượt chúng tôi được tham quan những nếp nhà truyền thống đặc trưng của ba vùng miền khác nhau. Và không còn chỉ hiện lên qua màn ảnh, giờ đây tôi được cảm nhận bằng mọi giác quan của mình những không gian sinh hoạt, những góc ngách cổ xưa tựa như câu chuyện cổ tích ngày thơ bé. Tất cả mọi thứ đều là thật, hoàn toàn chẳng

phải mấy tiểu cảnh được dàn dựng qua loa, mọi thứ đều được nghiên cứu, thu thập và tái hiện một cách chân thực và chính xác tới từng chi tiết. Hình như tôi nghe được những nếp nhà như còn vương hơi thở - hơi thở của những vùng văn hóa xứ sở tự xa xưa, của những con người đã từng sống ở đây trong quá khứ.

Chúng tôi được nghe thuyết minh về cội nguồn của dân tộc mình, về những miền địa chất tự nhiên trên lãnh thổ đất nước. Tôi được thể nghiệm lại những kiến thức mình qua từng món đồ đồng cổ, từng mẫu đất đá được góp nhặt về từ mọi miền Tổ Quốc. Lịch sử đã hiện lên sống động như thế, như thể tôi được quay về cả ngàn năm Tổ Quốc. Từ khi còn một thời văn hóa Đông Sơn của các vị vua Hùng, đến khi dân ta lần đầu giành được độc lập trong tiếng sóng nước Bạch Đằng và mãi về sau trải qua biết bao triều đại thịnh suy, một dân tộc Việt Nam kiên cường và nhân hậu. Tôi thấy trong mình cuộn trào mãnh liệt tình yêu và lòng tự hào dân tộc trong tiếng thuyết giảng đầy truyền cảm ấy.

Sau khi kết thúc bữa trưa của mình, chúng tôi đã quyết định đi cùng một người anh trong đội ngũ nhân viên tại đây tới một nơi đặc biệt mà đã để lại cho tôi ấn tượng đậm sâu nhất chuyến đi – đền thờ những anh linh đất Việt. Đứng trong khoảng sân đình ngập nắng, dưới tán cây đa cao lớn, anh bắt đầu kể chúng tôi nghe về chặng hành trình đội ngũ “Một thoáng Việt Nam” xây dựng nên nơi này, về nguồn gốc những căn nhà, những hàng cây mà chúng tôi đã thấy. Càng nghe tôi càng thấy tò mò, tôi muốn

biết phía sau cánh cửa gỗ cũ kĩ kia đang chứa điều tâm huyết gì của những con người đáng mến ấy.

Đến lúc chúng tôi bước qua ngưỡng cửa, tiến vào bên trong, tôi lại lần nữa bất ngờ trước cảnh tượng mình thấy. Không phải là một gian thờ hoành tráng với những tấm lụa vàng óng, mũ miện lưu châu, cây vàng lá ngọc lấp lánh. Trong ánh đèn tờ mờ và tĩnh lặng, hiện ngay trong mắt tôi là tấm bảng treo cao giữa điện thờ đề bốn chữ “Anh linh tộc Việt”. Phía trước có một bàn thờ chính bằng gỗ, đặt bên trên là những cổ vật được thu thập từ các triều đại đã tồn tại trong lịch sử dân tộc. Xung quanh điện là vô số những hiện vật được khai quật trong suốt quá trình dựng nước-giữ nước và phát triển của đất nước cho đến ngày hôm nay. Tôi thích cái cách những con người ở đây tận tụy với công việc nghiên cứu, chăm chút đến từng chi tiết, kiểu cách, bố cục để gom góp lại tạo nên một điện thờ trang nghiêm và đầy ý nghĩa, bởi tôi nhìn thấy ở họ sự chân thành và say mê, họ muốn đem hết khả năng của mình để phục vụ cho nền lịch sử nước nhà. Họ đã dành những chuyến công tác đến tận cùng Tổ Quốc để mang về đây chiếc cọc gỗ lim dưới lòng sông Bạch Đằng, chiếc đỉnh đồng có 108 cánh chim không tước được chạm khắc cực kì điêu luyện của triều Nguyễn hay nắm cát linh thiêng từ nơi biển đảo Trường Sa. Tất cả những gì tôi được chiêm ngưỡng ấy là hồn cốt của dân tộc, là minh chứng sáng rõ nhất cho những chiến công bất diệt, cho những thành tựu văn hóa đỉnh cao và đậm đà bản sắc mà những người con đất Việt hiện nay cần phải được nhìn thấy một lần. Đi trong dòng chảy thăng trầm của lịch sử,

chúng tôi được nghe về những chiến thắng, những công lao vẻ vang hào hùng... và cũng được nghe về những câu chuyện chưa bao giờ kể, những uẩn khúc len lỏi trong năm tháng dài đằng đẵng đã gần như ngủ quên, về một sự kiện còn ẩn chứa nhiều điều khó lòng mà lí giải xung quanh chiếc Đàn Xã Tắc nằm im ắng bên một góc điện thờ. Khi ấy, tôi không sao ngăn được niềm tự hào và nỗi trăn trở, trầm mặc trong tâm trí mình đối chọi nhau gay gắt. Bên cạnh đó, có lẽ thứ đọng lại trong tôi nhiều hơn những điều đã hoàn thành là những điều còn dang dở. Tôi nuối tiếc trước nỗi lòng mong ước của người anh về một bộ phim hoàn chỉnh tái hiện lại lịch sử huy hoàng của dân tộc nhưng vẫn chưa tìm được, là một dự án cao đẹp nằm trong kiến trúc của điện thờ để cầu nguyện cho hòa bình của thế giới nhưng chỉ mới triển khai được một phần nhỏ... là việc nơi này còn quá ít người biết đến trong khi công sức và tâm huyết mà những con người của “Một thoáng Việt Nam” dành ra để hoàn thiện không gian linh thiêng này là vô giá...

Đến cuối cùng, tôi vẫn cảm thấy may mắn vì sau chuyến đi này, tôi tìm được những tâm hồn có cùng niềm say mê văn hóa truyền thống, có chung khát khao làm sống dậy những trang sử hào hùng và lưu giữ lại những giá trị cốt lõi đáng quý của dân tộc cho thế hệ mai sau. Hơn hết, tôi tin rằng với sự cố gắng của “Một thoáng Việt Nam” và rất nhiều rất nhiều người khác, giới trẻ ngày mai sẽ không bao giờ quên đi lịch sử - văn hóa, không bao giờ quên lãng nguồn cội của chính mình.

Em xin cảm ơn các cô Tổ ngữ văn đã tổ chức cho chúng em một chương trình ngoại khóa bổ ích, mở ra cơ hội để kết nối tuổi trẻ với văn hóa và lịch sử dân tộc. Đồng thời, em cũng gửi lời cảm ơn tới anh Huân - HDV thuyết trình về lịch sử, anh Giang - HDV thuyết trình về kiến trúc nhà 3 miền cùng toàn thể đội ngũ nhân viên của “Một thoáng Việt Nam” đã hỗ trợ tạo nên một chuyến tham quan học hỏi đáng nhớ và trọn vẹn.